

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

วิธีการวิจัยในงานศึกษานี้ มุ่งเน้นการปรับใช้วิธีการทางเศรษฐมิติแนวใหม่ด้วยเทคนิควิธี Cointegration และ ECM (Error Correction Model) ตามกระบวนการ ARDL (Autoregressive Distributed Lag) โดยบทนี้จะกล่าวถึง ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ตามด้วยแบบจำลองและสมมติฐานที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยแบบจำลองที่นำมาใช้ในการศึกษา การคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในแบบจำลอง และสมมติฐานแบบจำลอง จากนั้นกล่าวถึง วิธีการศึกษาเพื่ออธิบายขั้นตอนการศึกษาตามกระบวนการ ARDL และอธิบายวิธีการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตามลำดับดังต่อไปนี้

3.1 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

การวิเคราะห์จะเริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) รายไตรมาส ครอบคลุมตั้งแต่เดือนมกราคมปี พ.ศ. 2540 – เดือนธันวาคมปี 2549 ของมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกของไทย จากสำนักงานศุลกากร สำนักเศรษฐกิจการเกษตร และธนาคารแห่งประเทศไทย แยกเป็นรายประเทศเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรส่งออกของไทยกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (บาท) ต่อหน่วยเงินประเทศคู่ค้า โดยจะเน้นให้เห็นถึงผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงที่มีต่อการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยเมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยเงินประเทศคู่ค้า

3.2 แบบจำลองและสมมติฐานที่ใช้ในการศึกษา

งานศึกษานี้มุ่งเน้นการใช้แบบจำลองและการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในสมการ ได้แก่ มูลค่าสินค้าเกษตรที่ประเทศไทยส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าที่สำคัญ คือ ประเทศสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ เดนมาร์ก เยอรมนี และสหราชอาณาจักร รายประเทศชาติที่แท้จริงของไทย รายได้ประชาชาติที่แท้จริงของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ อันได้แก่ ประเทศสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ เดนมาร์ก เยอรมนี และสหราชอาณาจักร และอัตราแลกเปลี่ยนที่

แท้จริงซึ่งอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงินทั้งสองฝ่ายที่กำหนดโดยเงินตราของประเทศไทย (บาท) ต่อหน่วยเงินประเทศคู่ค้าที่สำคัญ เพื่อทำการวิเคราะห์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

3.2.1 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

แบบจำลองที่จะนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จะประยุกต์ใช้ตัวแปรและระบบสมการที่คล้ายคลึงกับงานศึกษาของ Bahmani – Oskooee and Brooks (1999) ซึ่งทำการวิเคราะห์ดุลการค้ำของประเทศสหรัฐอเมริกาประเทศคู่ค้าสำคัญ 9 ประเทศ และ Bahmani – Oskooee and Kantipong (2001) วิเคราะห์ดุลการค้ำของประเทศไทยกับประเทศคู่ค้าสำคัญ 5 ประเทศ และ Bahmani – Oskooee and Goswami (2003) วิเคราะห์ดุลการค้ำของประเทศญี่ปุ่นกับประเทศคู่ค้าสำคัญ 6 ประเทศ ตามกระบวนการ ARDL (Autoregressive Distributed Lag) และการประมาณค่า ECM (Error Correction Model)

แบบจำลองของสมการมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศไทยกับประเทศสำคัญได้ทำการกำหนดให้อยู่ในรูป Natural Logarithms ของตัวแปรต่างๆในระบบสมการ ดังต่อไปนี้

$$\ln Va_j = a + b \ln Y_{TH,t} + c \ln Y_{j,t} + d \ln RER_{j,t} + u_t \quad (1)$$

โดยกำหนดให้

- Va_j = มูลค่าสินค้าเกษตรที่ประเทศไทยส่งออกไปยังประเทศ j
 $Y_{TH,t}$ = รายได้ประชาชาติที่แท้จริงของประเทศไทย
 $Y_{j,t}$ = รายได้ประชาชาติที่แท้จริงของประเทศ j
 $RER_{j,t}$ = อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (บาท) ต่อหน่วยเงินประเทศคู่ค้า j
 u_t = ค่าความคลาดเคลื่อน (error term)

และในการศึกษาครั้งนี้ยังได้ใช้การวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา(Descriptive Analysis) ซึ่งจะเป็นการศึกษารวบรวมข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของไทย ตั้งแต่เดือนมกราคมปี พ.ศ. 2540 – เดือนธันวาคมปี พ.ศ. 2549 และเก็บรวบรวมข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถิติมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยตั้งแต่เดือนมกราคมปี พ.ศ. 2540 – เดือน

ธันวาคมปี พ.ศ. 2549 เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทย

3.2.2 การคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในแบบจำลอง

สำหรับการคำนวณตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาซึ่งแทนด้วย RER_{jt} (Real Exchange Rate) เป็นดังนี้

$$RER_{jt} = (P_j \times NEX_j) / P_{TH} \quad (2)$$

โดยที่

P_j = ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศคู่ค้า j

P_{TH} = ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศไทย

NEX_j = อัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงินทั้งสองฝ่ายที่กำหนดโดยเงินตราของประเทศไทย (บาท) ต่อหน่วยเงินประเทศคู่ค้า j

3.2.3 สมมติฐานในแบบจำลอง

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษานี้ ตัวพารามิเตอร์จากสมการ (1) นั้นประกอบด้วย a b c และ d เป็นค่าคงที่หรือสัมประสิทธิ์ ดังต่อไปนี้

1) ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงที่มีต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยมีค่ามากกว่าศูนย์ หรือ $d > 0$ เนื่องจากหากมีการเปลี่ยนแปลงของระบบอัตราแลกเปลี่ยนจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยในทิศทางเดียวกัน เช่น เมื่อมีการลดค่าเงิน หรือ RER_{jt} มากขึ้น ทำให้ราคาโดยเปรียบเทียบของการส่งออกถูกลงในสายตาของคนต่างประเทศ ทำให้ส่งออกได้ในปริมาณที่มากขึ้นและมูลค่าการส่งออกก็จะมีมากขึ้น แต่ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงที่มีต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยน้อยกว่าศูนย์หรือ $d < 0$ เนื่องจากหากมีการเปลี่ยนแปลงของระบบอัตราแลกเปลี่ยนจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยในทิศทางเดียวกัน เช่น เมื่อมีการเพิ่มค่าเงิน หรือ RER_{jt} น้อยลง ทำให้ราคาโดยเปรียบเทียบของการส่งออกแพงขึ้นในสายตาของคนต่างประเทศ ทำให้ส่งออกได้ในปริมาณที่ลดลงและมูลค่าการส่งออกก็จะมีน้อยลง

2) โดยทั่วไปนั้น ค่าสัมประสิทธิ์ของรายได้ประชาชาติในประเทศควรจะมากกว่าศูนย์หรือ $b > 0$ และรายได้ประชาชาติของต่างประเทศ (ประเทศคู่ค้า) ควรจะมากกว่าศูนย์ หรือ $c > 0$ แต่อย่างไรก็ตามค่าดังกล่าวอาจจะมากหรือน้อยกว่าศูนย์ก็ได้ ดังต่อไปนี้

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ของรายได้ประชาชาติในประเทศน้อยกว่าศูนย์ หรือ $b < 0$ อธิบายได้ว่า การเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติในประเทศจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยในทิศทางตรงกันข้ามกัน

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ของรายได้ประชาชาติในประเทศมากกว่าศูนย์ หรือ $b > 0$ อธิบายได้ว่า การเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติในประเทศจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยในทิศทางเดียวกัน

ถ้ารายได้ประชาชาติของต่างประเทศ (ประเทศคู่ค้า) มากกว่าศูนย์ หรือ $c > 0$ อธิบายได้ว่า การเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติของต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยในทิศทางเดียวกัน

ถ้ารายได้ประชาชาติของต่างประเทศ (ประเทศคู่ค้า) น้อยกว่าศูนย์ หรือ $c < 0$ อธิบายได้ว่า การเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติของต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยในทิศทางตรงกันข้ามกัน

3.3 วิธีการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ปรับใช้เทคนิค Cointegration และ ECM (Error Correction Model) ตามกระบวนการ ARDL ซึ่งการประยุกต์ใช้ตามกระบวนการดังกล่าวนี้มีข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นแตกต่างกันออกไปในการกำหนดขนาด และตำแหน่งของ Autoregressive Root โดยการทดสอบ Unit Root และวิธีการทดสอบ Cointegration ของกระบวนการนี้จะไม่เหมือนกับการทดสอบ Cointegration โดยทั่วไป เนื่องจากใช้เทคนิคตามกระบวนการ ARDL มีการหลีกเลี่ยงที่จะจัดหมวดหมู่ของตัวแปรให้เป็น $I(1)$ และ $I(0)$ อีกทั้งไม่จำเป็นต้องทำการทดสอบ Unit Root ก่อนแต่อย่างใด

สมการ ECM สำหรับ ARDL model จากสมการ (1) แสดงได้ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \Delta \ln Va_j = & \alpha_0 + \sum_{i=1}^n a_i \Delta \ln Va_{j,t-1} + \sum_{i=1}^n b_i \Delta \ln Y_{TH,t-1} + \sum_{i=1}^n c_i \Delta \ln Y_{j,t-1} + \sum_{i=1}^n d_i \Delta \ln RER_{j,t-1} \\ & + \uparrow_1 \ln Va_{j,t-1} + \uparrow_2 \ln Y_{TH,t-1} + \uparrow_3 \ln Y_{j,t-1} + \uparrow_4 \ln RER_{j,t-1} + u_t \end{aligned} \quad (3)$$

โดยที่

$$EC_{t-1} = \uparrow_1 \ln Va_{j,t-1} + \uparrow_2 \ln Y_{TH,t-1} + \uparrow_3 \ln Y_{j,t-1} + \uparrow_4 \ln RER_{j,t-1} + u_t$$

3.3.1 ขั้นตอนการศึกษาตามกระบวนการ ARDL

สำหรับวิธีการศึกษาซึ่งได้ปรับใช้ตามกระบวนการ ARDL ประกอบด้วย การศึกษาที่สำคัญ 2 ขั้นตอนหลักๆ ดังต่อไปนี้

1) ขั้นตอนแรก

กำหนดสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ดังต่อไปนี้

สมมติฐานหลัก

$$H_0 : \uparrow_1 = \uparrow_2 = \uparrow_3 = \uparrow_4 \text{ (แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ในระยะยาว)}$$

สมมติฐานทางเลือก

$$H_1 : \uparrow_1 \neq \uparrow_2 \neq \uparrow_3 \neq \uparrow_4$$

และทำการทดสอบด้วย F-test ซึ่งการแจกแจงเพื่อเข้าสู่เส้นโค้ง (Asymptotic Distribution) ของข้อมูลอนุกรมเวลาตามลักษณะที่เป็น Non-stationary ทั้งนี้หากค่าที่คำนวณได้อยู่เหนือค่าวิกฤตขอบเขตบนจะสามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักได้ แต่หากค่าที่คำนวณได้อยู่ต่ำกว่าค่าวิกฤตขอบเขตล่างจะไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักได้ และถ้าค่าที่คำนวณได้อยู่ในช่วงระหว่างค่าวิกฤตขอบเขตบนและล่างแล้วจะไม่สามารถสรุปผลได้

2) ขั้นตอนที่สอง

ทำการประมาณค่า ECM ในสมการ (3) เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบเชิงพลวัตในระยะสั้น ทั้งนี้ถ้าตัวแปรนั้นถูก Cointegrated กัน ระดับความล่าช้าของตัวแปรก็จะประสานเชื่อมโยงมาจากความล่าช้าของ Error Correction term แต่ถ้าไม่มี Cointegration กัน แล้วจะสามารถ

ให้ความล่าช้าของ Error Correction term ไปกำหนดความมีนัยสำคัญและความสัมพันธ์ในระยะยาวได้ จากนั้นทำการเลือกช่วงระยะเวลาของความล่าช้าที่เหมาะสมของแต่ละตัวแปร โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้เกณฑ์ในการเลือกคือ Adjust R^2 criterion

การประมาณค่าของ $\uparrow_1, \uparrow_2, \uparrow_3, \uparrow_4$ จากสมการ (3) จะบ่งบอกถึงผลกระทบในระยะสั้นแล้วนั้น การใช้เทคนิค ARDL สามารถทำการกลับเข้าสู่การวิเคราะห์ผลกระทบในระยะยาวควบคู่กันไปได้เช่นกัน ทั้งนี้เมื่อค่า (EC_{t-1}) ที่ได้จากการคำนวณนั้นหากมีสัมประสิทธิ์ที่ติดลบและมีนัยสำคัญแล้ว จะสามารถสนับสนุนความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว (Cointegration) ได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved